

pozicionirao sebe, ili kako se držao spram stvari vlastitog istraživanja, spram onoga pitanoga. Dakle, filozofija nužno govori i o odnosu mislioca spram egzistencije, o temeljnem karakteru date egzistencije. Iako svaka filozofija svedoči o egzistenciji to ne znači da je svaka o egzistenciji, da samu sebe otvara spram iste, da je tematizuje. U većini slučajeva filozofi su pokrivali egzistenciju paralelno sa prikrivanjem pitanja o bitku.

Hajdeger često ispituje način na koji su se mislioci unutar tradicije filozofije odnosili spram vlastitie stvari istraživanja. Dati odnos je ono što pokazuje način njihovog odnošenja spram egzistencije. Tako okretanje ka egzistenciji Hajdeger zatiče u refleksivnom istraživanju koje Dekart provodi u *Meditacijama o prvoj filozofiji*. Dekart se, po Hajdegeru, unutar svog “skepticizmu” postavlja licem u lice spram ništa i nastoji da održi sebe u datoј situaciji. Dato, međutim, znači u krajnjem da on nije samo postavljen pred ništa, već i postavljen u ništa, lišen svake mogućnosti da može sresti nešto - što je suština sumnje kako je Hajdeger ovde postavlja. Ono što je ostalo da se susretne unutar ništa jeste bitak onoga koji sebe traži i samo je bitak tog bića onaj koje se susreće unutar ovog ništa. Drugim rečima, ono do čega dolazi u ovakovom načinu istraživanja je tu bića koje traži, ili onoga koji se upućuje u pitanje jer je upitanost ona koja otvara ovu situaciju. Dekart u procesu sumnje dolazi do *esse*, dakle bitak bića onoga koji se upušta u *dubitare* kao propitivanje javlja se zajedno sa upitanošću samom. Stoga ne može biti samo pitanja. tj. pitanje ne leti prosto u prostoru slobodno nezavisno od onoga koji u upitnosti pita.

Upitanost nije nešto što može biti odvojeno od nas koji nosimo dato pitanje, dato istraživanje, metod kao način način na koji se kreće naše biće u traženju same stvari. Međutim, Hajdeger smatra da je Dekart prikrio i iskrivio sliku specifičnog bića koje je našao u *Meditacijama o prvoj filozofiji*, biće koje smo mi. Ovo dolazi odatle što je Dekart, po Hajdegeru, tražio istinu kao izvesnost i te ovo specifično biće koje je našao procesom sumnje pretvorio je u formalnu propoziciju, stav koji za Dekarta igra ulogu